

LA LÍNIA DE MOLTA ALTA TENSIÓ DE "BESCANÓ" (400 000 VOLTS)

La polèmica que ha suscitat aquesta infraestructura es deu, novament, a una manera de fer que cal eradicar: manca de planificació, política de fets consumats, secretisme, coacció, inversió de criteris... La població no està en contra del subministrament elèctric, òbviament, sinó que **contra aquesta manera de fer**.

L'AVE torna a estar en l'origen del problema, per haver-ne projectat aquesta costosíssima infraestructura sense preveure el seu subministrament energètic.

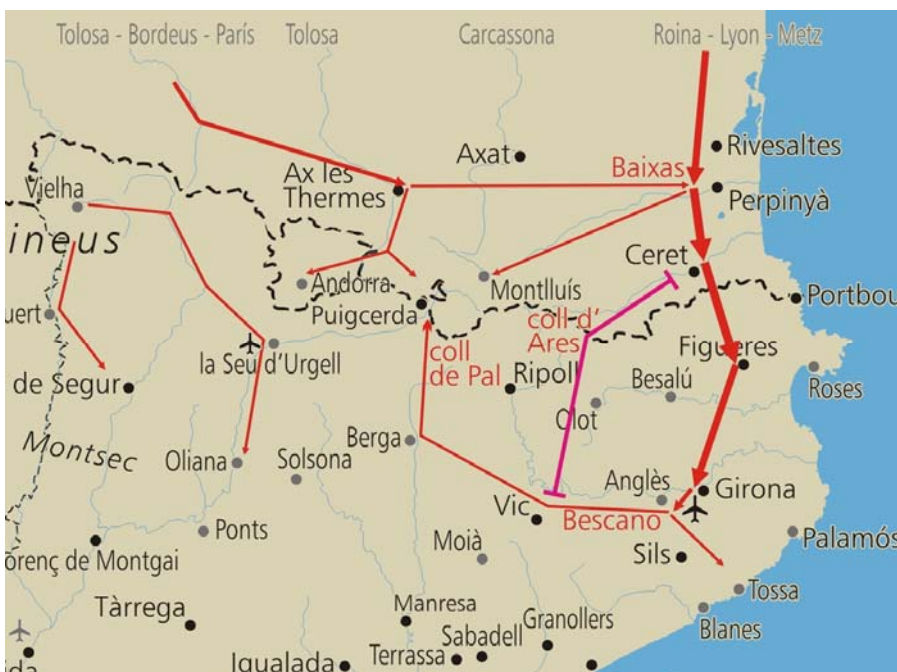
Com a conseqüència s'intenten improvisar solucions a corre cuita, buscant els afectats més desprevinguts.

L' "alarma social" i la ressaca del Carmel no donen opció i es busca una nova estratègia absurda per **invertida**: que la població aportí la solució que no han sabut o no han volgut trobar tècnics i responsables polítics (la consulta pública de juny del 2005). La població que és qui hauria de decidir sobre les diferents solucions tècniques possibles (democràcia participativa) i **!no a l'irrevés!**

El tema "¿Perquè les noves infraestructures, i els seus projectes, donen tants problemes?" descriu quin és el procediment correcte –i propi d'una democràcia madura– versus casos com aquest i molts altres també aquí tractats.

L'article enllaçat de l' "Avui" de 2005-07-18 exposa **10 criteris concrets d'aquest cas**, que van aportar llum a la **confusió i continues contradiccions** d'aquells dies.

Així, poc després (2005-10-24), al programa "De la nit al dia", el llavors Conseller de Medi Ambient Sr. MILÀ va exposar fil per randa aquets criteris, però malauradament tampoc va servir de gaire perquè va ser un dels afectats de les posteriors remodelacions del Govern.

Les 7 possibles interconnexions, sense impacte significatiu i **diversificant el risc**.

Avui, un cop refredada la polèmica, es torna amb la **coacció**: "si no es pot fer el que es vol (no el que cal) no haurà AVE...", tal com **amenaça** la recent notícia de l' "Avui" de 2006-10-19.